

דְּגִבּוּרָה [שס] וכן כל אותם השוחטים והמוהלים שהם שופכי דמים למצוה, הם כולם

מצד הגבורה.

עבר זמנו בטל קרבנו ולכן מותר להדליק אש לעבודת הקרבנות ביום השבת
וּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ וְלֹא בְּשַׁבַּת אַחֲרָא,
בְּגִין דְּעֵבֶר יוֹמוֹ בְּטַל קְרָבְנוֹ ומה שביארו חז"ל על מש"כ 'עלת

שבת בשבתו', שצריך להקריבו דוקא בשבת זו ולא בשבת אחרת, הוא משום דעבר זמנו בטל
קרבנו, [שסא] דהיינו שע"י הקרבן מתייחדים מידת יום ז"א עם מידת לילה מלכות השייכות
לאותו יום, ולכן אם עבר זמנו אי אפשר לייחד אותו בזמן אחר ששם שולטת בחינה אחרת
במלכות (רמ"ק). דְּקָרְבָן דּוּחָה שַׁבַּת, וְאַדְלִיק אֵשׁ בְּשַׁבַּת,
בְּגִין דְּאִיהוּ אֵשׁא קְדוּשָׁה וסוד הדבר הוא שעבודת הקרבן דוחה שבת, ולא
מקריבים אותו בזמן אחר בכדי לא לחלל את השבת כי מצוותו בזמנו, לכן מדליקים אש
בשבת לצורך הקרבת הקרבנות, והוא מאחר שהיא אש של קדושה. דְּכָל אֵשׁ
דְּקָרְבָנִין אִיהוּ קֹדֶשׁ, וְשַׁבַּת קֹדֶשׁ, אַחֲרִידֵן דָּא בְּדָא כי הנה
אש הקרבנות הוא קודש ושבת היא קודש, ולכן הם אחוזים זה בזה, ומשום כך מותר להדליק
אש לעבודת הקרבנות בשבת כי הוא סוד ייחוד קודש בקודש (רמ"ק).

אור הרשב"י

[שסא] כדאיתא בספרי פרשת פינחס עולת
שבת בשבתו ולא עולת שבת זו בשבת אחרת
הרי שלא הקריב לשבת זו שומע אני יקריב
לשבת הבאה ת"ל עולת שבת בשבתו מגיד
שאם עבר היום בטל קרבנו.

[שס] כדאיתא בשבת דף קנו עמוד א' האי מאן
דבמאדים יהי גבר אשיד דמא. אמר רב אשי:
אי אומנא, אי גנבא, אי טבחא, אי מוהלא. אמר
רבה: אנא במאדים הוא! – אמר אביי מר נמי
עניש וקטיל.

הלימוד היומי

לע"נ מאיר מונסה בן רבקה ז"ל

אסור להבעיר בשבת אש של חולין, מאחר שאש של חולין היא מצד הסט"א
אֲבָל אֵשׁ דְּחֹל, אָסִיר לְאַחֲדָא לִיהּ בִּקְדָּשׁ אמנם סתם אש של
חול שלא לצורך הקרבנות אסור להדליקה ולאוחזה בקדושת השבת, וּבְגִין
דָּא מְנִי לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל, (שמות לה) **לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל**
מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת ומשום כך ציווה הקב"ה את ישראל ואמר להם לא
תבערו אש וגו'. **דִּהְיֵי אִיהוּ כְּלָאִים דְּטוֹב וָרַע. וּבַשַּׁבָּת**
דְּשִׁלְטָא אִילָנָא דְּחַיִּי, דְּלִית בִּיהּ תַּעְרוּבָת מאחר שדבר זה הוא
כלאים טוב ברע, כי עי"כ מתערב אש של חול שהוא אחד מששים בגיהנם שמצד הסמא"ל
ובוחותיו שהוא רע יחד עם השבת ששם שולט עץ החיים שאין בו תערובות של רע כלל
(רמ"ק), (אסיר לאֲבַעֲרָא בִּיהּ דְּחָלִין, דִּהְיֵי אֵשׁ דְּחָלִין דְּטִמְאַה וְלֹא דְּחָלִין דְּטִהָרָה) **וְחָלִין**
דְּטִהָרָה אָסִיר לְעֶרְבָא בָּאֵשׁ דְּקִדְּשָׁה ולכן אסור להבעיר בשבת אש
של חולין, מאחר שאש של חולין היא מצד הסט"א של החולין והיא לא מצד הטהרה של
החולין, כי הרי אפילו חולין של טהרה אסור לערב באש של קדושה (רמ"ק). **כָּל שְׁכֵן**
חָלִין דְּטִמְאַה, דְּאָסִיר לְעֶרְבָא לֹזֵן בִּקְדָּשָׁה וכל שכן שחולין של
טומאה שאסר לערבם בקדושה, ומשום כך אסור להבעיר אש שמצד הסט"א ביום השבת.
אוּף הָכִי כָּל קָרְבָּנִין, אֶתְקָרִיאוּ בְּשֵׁר קִדְּשׁ. וְכָל קָרְבָּנִין
דְּכָל מִין, אֵית בְּהוֹן חָלִין דְּטִהָרָה, וְאֵית בְּהוֹן (דף רנ"ה ע"א)
קִדְּשׁ וְקִדְּשׁ הַקִּדְּשִׁים וכמו כן יש הבדל בקרבנות, כי הנה כל הקרבנות נקראים
בשר קודש, אמנם בכל הקרבנות של כל מין ומין יש מהם חולין של טהרה, מאחר שהם מצד
מטטרו"ן ובוחותיו, ויש מהם בשר קודש שהם קודשים קלים, וסודם הוא להמשיך את השפע

מהחסד והת"ת אל המלכות שהיא משפיעה אותו לתחתונים הנקראים קלים, ויש מהם בשר שהוא קודש קודשים, שסודם הוא להעלות את זו"ן לבינה הנקראת קודש קודשים (רמ"ק).

יש הבדל גם בין קודש לקודש ולכן גם אש הקרבנות הם לא שווים בקדושתם

וְרָזָא, דְּאִית הַפֶּרֶשׁ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שמות כו) וְהִבְדִּילָהּ הַפֶּרֶכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים וסוד הדבר שיש הבדל גם בין קודש לקודש הוא מש"כ 'והבדילה הפרכת לכם בין הקודש ובין קודש הקודשים'. **אִוְף הָכָא אִשּׁוּת דְּקֶרְבָּנִין, לֹא אִינּוּן שְׁוִין** ולכן גם אש הקרבנות הם לא שווים בקדושתם. **דִּיאֵשׁ שֶׁל גְּבוּהָ מְקֹדֶשׁ מֵאֵשׁ דְּקֹדֶשׁ דְּלִתָּתָא. דְּאִתְקָרִי אֵשׁ עֲצֵי הַקֹּדֶשׁ, אוֹ אֵשׁ בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ** כי הנה אש של גבוהה שהיא יורדת על המזבח ממדרגה עליונה, יש בה יותר קדושה מאש קודש שיורדת על המזבח ממדרגה שלמטה ממנה, שהיא נקראת אש של עצי קודש או אש של בשר קודש, כי הנה יש אש שיורדת מהבריא והיא נקראת אש קודש קודשים, ויש אש שיורדת מהיצירה והיא נקראת אש קודש (רמ"ק). **וְאִשָּׁא דְּקֹדֶשָׁא, אִית בֵּיהּ הַפֶּרֶשָׁה לְבֵין אֵשׁ הַדִּיּוֹט** וכן באש של קדושה היא מובדלת מאש של הדיוט, שהיא אש של חול הבאה מחוץ למקדש, והיא מצד מדרגת עולם העשייה שכאשר מכניסים אותה למקדש היא מתפשטת בקדושה ונקשרת בשאר מדרגות הקדושה בשורשם (רמ"ק). **אִף עַל גַּב דְּאוֹקְמוּהָ עָלֶיהָ, דְּמַצָּוָה לְהָבִיא מִן הַהַדִּיּוֹט, אִף עַל גַּב דְּאִית אֵשׁ דְּקֹדֶשָׁא, דְּכָל חָד צָרִיד**

לְאַתְרֵיהָ ואפילו שאמרו חז"ל שמצווה להביא אש מהדיוט הגם שיש כבר אש קודש שירדה על המזבח מלמעלה, [שסב] מכל מקום את כל מיני האשות צריך כי כל אחד הוא מתקן במקומו.

סוד הקרבנות שלא כולם שוים אפילו שבכולם נאמר קרבן לה' ו**מִתָּלָא אִמְתִּילּוּ יִשְׂרָאֵל קִדְמָאֵי לְהָאֵי רִזָּא יִשְׂרָאֵל** (נ"א) יִשְׂרָאֵל אִמְתִּילּוּ לְהָאֵי. דְּהָא יִשְׂרָאֵל בְּכָלְל) אֶתְקַרְיָאוּ מְלָכִים כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים [שסג] והנה ישראל נמשלו לאותם האשות שבמזבח, כי הנה יש מדרגת כללות ישראל הנקראים בני מלכים וכמו שאמרו חז"ל כל ישראל בני מלכים. **אֲבָל כִּד הָווּ עָאֲלִין לְבֵי מְקַדְשָׁא, כָּל חָד שְׂרִיָּא בְּאַתְרֵיהָ, כְּדָקָא יָאוּת לֵיהּ** אבל כשהם נכנסים לביה"ק כל אחד היה נמצא במקומו הראוי לו, ולא כולם היו שווים במדרגה אחת, כי שם היה חילוק בין הכהנים והלוויים והישראלים. **אוּף הֲכִי כָל קָרְבָּנִין לָאוּ אִינוּן שְׂוִין, דְּאָף עַל גַּב דְּבִכּוּלָּהּוּ כְּתִיב קָרְבַּן לַיהוָה, אִיהוּ פְּלִיג כֹּלָא כָּל חָד וְחָד כְּדָקָא יָאוּת** וכן הוא בסוד הקרבנות שלא כולם שוים אפילו שבכולם נאמר קרבן לה', כי הנה אנו מקריבים אותם לשם ה' אמנם הוא מחלק מהם אח"כ לכל אחד ואחד כפי הראוי לו. **וְרִזָּא דָּא, אֶשְׁתַּמוּדַע**

אור הרשב"י

[שסב] כדאיתא בעירובין דף סג עמוד א' רבי אליעזר אומר: לא מתו בני אהרן עד שהורו הלכה בפני משה רבן. מאי דרוש – ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח, אמרו: אף על פי שהאש יורדת מן השמים – מצוה להביא מן ההדיוט. [שסג] הנה גירסת הנוסחא אחרת היא הנוסחא בשאר דפוסים וביארנו על פי זה.

הלימוד היומי

לע"נ מאיר מונסה בן רבקה ז"ל